

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

ZOEK NIET NAAR VERANTWOORDELIJKHEID

Mawlānā Sheikh Muhammad Adil ar-Rabbani

📅 Maandag 23 maart 2026 / 4 Shawwal 1447

🏠 Lefke, Cyprus

As-Salāmu ‘alaykum wa raḥmatu Llāh. A‘ūdhu bi-Llāhi mina sh-shayṭāni r-rajīm (Ik zoek mijn toevlucht tot Allah tegen de vervloekte Satan). **Bismi Llāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm** (In de naam van Allah, de meest Barmhartige, de meest Genadevolle). **Waṣ-ṣalātu wa s-salāmu ‘alā Rasūlinā Muḥammadin Sayyidi l-Awwalīna wa l-Ākhirin** (En vrede en zegeningen zij met onze Boodschapper Mohammed, de leider van de Eersten en de Laatste). **Madad yā Rasūla Llāh, madad yā Sādāti Aṣḥābi Rasūli Llāh, madad yā Mashāyikhinā, dastūr yā Shaykh ‘Abdu Llāh al-Fa’iz ad-Dāghistāni, Shaykh Muḥammad Nāẓim al-Ḥaqqāni. Madad** (O Boodschapper van Allah, help! O meesters, gezellen van de Boodschapper van Allah, help! O onze sjeiks, toestemming, o Sheikh ‘Abdu Llāh al-Fa’iz ad-Dāghistāni, Sheikh Muḥammad Nāẓim al-Ḥaqqāni. Hulp!). **Ṭarīqatunā ṣ-ṣuḥbah wa l-khayru fi l-jam’iyyah** (Onze weg is gezelschap en het goede zit in de gemeenschap).

Bismillahi r-Rahmani r-Rahim:

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَا أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

Inna aradna l-amanata ala s-samawati wa l-ardi wa l-jibaali fa abayna ay yahmilnaha wa ashfaqna minha wa hamalaha l-insanu innahu kana dhalooman jahoola. (Heilige Koran 33:72). Wij hebben de Toevertrouwde Taak aangeboden aan de hemelen, de aarde en de bergen, maar zij weigerden deze te dragen en waren er bang voor. Maar de mens nam die taak op zich. Hij is waarlijk onrechtvaardig en onwetend. Sadaqa Llahu l-Azim.

Allah (ﷻ) zegt: Wij hebben dit vertrouwen aangeboden aan de bergen en de aarde. Zij zeiden: Wij kunnen dit niet dragen. Maar de mensheid zei: Ik kan het dragen, ik aanvaard het. Dat komt door onwetendheid, zegt Allah (ﷻ). De mens is zowel onwetend als onrechtvaardig. Men aanvaardde het met de gedachte: Geef ons deze gunst, wij kunnen alles. De bergen en de stenen zeiden: Wij kunnen die last niet dragen. Het is een zware last. Wat Allah (ﷻ) aanbiedt is

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

normaal gesproken niet gemakkelijk, maar de mensheid verlangde ernaar omdat het eenvoudig leek.

Mensen willen daarom vaak enorme taken op zich nemen en grote dingen doen. Ze vechten en wedijveren met elkaar om te zien wie het hoogst komt. Maar het is moeilijk. Het is een zware klus om voor anderen te zorgen. Die mensen vallen onder jouw hoede. Hen gebruiken als gereedschap voor je eigen gewin, zonder hun rechten te eerbiedigen, is zowel onrecht als onwetendheid. Want later wordt iedereen ondervraagd over dit vertrouwen: Je wilde dit, je nam het aan, wat heb je ermee gedaan? Hoe heb je geoordeeld? Rechtvaardig? Heb je het goede gedaan? Heb je voor de mensen gezorgd? Wat heb je gedaan? Laat het me zien, vertel me wat je hebt gedaan. Daar zie je de onwetendheid. En het onrecht zie je in het streven om te stijgen ten koste van anderen. Nu strijdt de hele wereld met elkaar, zelfs om de kleinste dingen, en zegt: Laat mij maar stijgen. Het maakt hen niet uit of het goed of fout is. Ze willen alleen maar hogerop en hun eigen ego tevredenstellen. En dat ego raakt nooit verzadigd. Als ze een beetje stijgen, willen ze meer, en nog meer. Hoeveel de mens ook doet, hij krijgt zijn ego nooit tevreden.

Daarom moeten we de weg van Allah (ﷻ) leren van goede mensen, van onze Profeet (ﷺ), van de metgezellen, van de geleerden en de imams van de heilige wet en de rechtsscholen. Zij renden allemaal weg voor dit soort zaken. Ze hebben dat nooit begeerd. Toen Abu Hanifa de kans kreeg en weigerde, verboden ze hem om nog langer uitspraken te doen of advies te geven aan wie dan ook. Hij kreeg dit nieuws te horen. Bij het horen van dat bericht klaarde zijn gezicht op, hij glimlachte en dankte Allah (ﷻ). Hij bad twee gebedseenheden uit dankbaarheid. Men zei tegen de Kalief: Kijk eens wat hij gaat doen, hoe zwaar hij het zal hebben. Toen de Kalief hoorde wat er gebeurde, was hij verbaasd en zei: Wij leggen hem een verbod op, hoe kan hij dan blij zijn? Hij antwoordde: Het geven van uitspraken en verantwoordelijkheid dragen voor mensen is het aller moeilijkste. Dat zijn zaken die zwaar op je drukken. Moge Allah (ﷻ) tevreden met u zijn dat u mij van deze last heeft bevrijd. Maar alleen omdat het een bevel aan mij is, moet ik het doen. Omdat hij kennis bezit, mag hij deze kennis niet verbergen. De kennis van een ware geleerde mag niet worden achtergehouden, zodat mensen er baat bij hebben. Daarom moet hij voortdurend advies geven en vragen beantwoorden. Maar ook dat brengt verantwoordelijkheid met zich mee. Verantwoordelijkheid is niet makkelijk. Als de Sultan die taak van hem afpakt, is hij van die last af. Je moet nu eenmaal naar de baas luisteren, anders doe je jezelf tekort en bega je een

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

zonde. Abu Hanifa was dolgelukkig dat hij op deze manier werd gered. Ze boden hem grote posities en rangen aan, maar hij nam er niet één aan. Omdat hij bleef weigeren, gooiden ze hem uiteindelijk in de gevangenis, waar hij overleed. Ze sloegen hem in de cel, maar nog steeds gaf hij niet toe. Hij wilde van niemand profiteren. Hij had zijn eigen handel en at van wat rein en toegestaan was. Hij rende weg voor het ambt van rechter. Hij weigerde keer op keer, maar ze probeerden hem te dwingen. Toen hij bleef weigeren, sloegen ze hem dood en stierf hij als martelaar. Moge Allah (ﷻ) zijn rang verhogen.

Zo waren de mensen vroeger. Tegenwoordig hebben mensen de drang om alles te doen: Ik doe het wel, ik kan het, ik krijg het voor elkaar. Men moet daarom oppassen. Het is geen lichte verantwoordelijkheid. Vraag er niet om. Als het je wordt gegeven, aanvaard het dan, maar als het niet wordt gegeven, zoek er dan niet naar. Ren weg van posities en rangen. Kom er niet bij in de buurt. De verantwoordelijkheid is enorm. Moge Allah (ﷻ) ons beschermen. Degenen die hun ego volgen en daar achteraanrennen, hun hele leven lang — ze jagen dag en nacht op die rangen en standen — als ze dat voor de weg van Allah (ﷻ) hadden gedaan, waren ze allang heiligen geworden, maar dat doen ze niet. Er zijn veel mensen die hun hele leven verdoen met het jagen naar aanzien. Moge Allah (ﷻ) hun verstand en inzicht schenken. Moge Hij (ﷻ) hen en ons beschermen en ons verstand gezond houden. Laten we ons door niemand laten misleiden en onszelf niet vergooien, insha Allah. Want er komen plotseling mensen die zeggen: We maken je dit of dat, kom bij ons, we zullen je verheffen. Geloof hen niet! Geloof hen niet. Geloof in Allah (ﷻ), wees op de weg van Allah (ﷻ). Allah (ﷻ) zal je verheffen. Dat zijn Zijn (ﷻ) rangen, en dat zijn de enige rangen die tellen. Wereldse rangen betekenen niets.

Wa min Allahi t-Tawfiq. Al-Fatiha.